

Ο Β' Κατανυκτικός Εσπερινός στην Ιερά Μητρόπολη Πέτρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Με κατάνυξη τελέστηκε ο δεύτερος Κατανυκτικός Εσπερινός, στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος, πόλεως Αγίου Νικολάου, χοροστατούντος του Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γερασίμου.

Ο Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτης π. Τίτος ομίλησε με θέμα: “Συ με μετημφιάσας Χριστέ..”

Παραθέτουμε αποσπάσματα από την ομιλία του:

Άγαπητοί μου άδελφοί,

Λαμβάνοντας την εύχή και εύλογία τῆς διακονίας τοῦ θείου λόγου ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας, γιά νά ὁμιλήσω στόν δεύτερο κατανυκτικό ἑσπερινό κατά τήν νικητήρια αὐτή ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας καί τήν ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων στήν Βασιλεύουσα Πόλη ἀλλά καί σέ ὁλόκληρη τήν Ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία κατά τό ἔτος 787 μετά ἀπό μαρτυρικούς ἀγῶνες τῶν εὐσεβῶν Πατέρων μᾶς, τήν καταδίκη τῶν εἰκονομάχων διά τῆς ἑβδόμης Οἰκουμενικῆς

Συνόδου καί τήν παγίωση τῆς διδασκαλίας ὅτι «ἡ προσκύνησις τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει», ἀνέτρεξα στήν ὑμνολογία τῆς ἡμέρας αὐτῆς γιά νά ἀνακαλύψω μία φράση πού νά περικλείει ὅλο τό μυστήριο τῆς Θείας Σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Το ἔπραξα αὐτό γιατί ἡ Σάρκωση μᾶς ἐπιτρέπει τήν ἀπεικόνιση, τήν περιγραφτή δηλαδή θεανθρώπινη μορφή τοῦ Χριστοῦ ἐν εἰκονίσμασι, ἡ ὁποία ἔχει ἄμεση σχέση μέ τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Μέ συγκίνησε πολύ τό τροπάριο τῆς πέμπτης ὁδῆς τοῦ ἀναστάσιμου κανόνα τοῦ πλαγίου πρώτου ἤχου πού λέγει: «Σύ με μετημφίασας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος». «Σύ μέ μεταμόρφωσες Χριστέ καί μέ ἔκανες ἄφθαρτο, χωρίς νά φθαρεῖς ἀπό τήν φθορά τοῦ θανάτου καί ἀνέτειλες ἀπό τό μνῆμα τριήμερος».

«Σύ μέ μετημφίασας πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ ...» Δέν ὑπάρχει ὠραιότερο δῶρο ἀπὸ αὐτὴ τήν μεταμόρφωση πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός μέ τόν ἐκούσιο θάνατο καί τήν ἀνάστασή Του. Ἔλαβε τό πρόσλημα τῆς σαρκός γιά νά τό ἀναβιβάσει στόν οὐρανό, νά ἀποκαταστήσει τήν ἀμαρνωθεῖσα φύση μας, νά ξεπλύνει μέ τό Τίμιο Αἷμα Του τήν αἰσχύνη τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, νά σχίσει τό χειρόγραφο τῶν ἁμαρτιῶν μας, νά επισυνάξει κάτω ἀπὸ τόν Σταυρό του τά διεσκορπισμένα, νά φωτίσει τό σκότος τῶν καθημένων ἐν χώρα καί σκιᾷ θανάτου μέ τό φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Αὐτὴ ἡ μεταμόρφωση τῆς ψυχῆς τονίζεται μέ τά λόγια τοῦ Κυρίου: «οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», «οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες », ἀλλὰ καί μέσα ἀπὸ τίς παραβολές Του ὅπως αὐτές τοῦ τελώνου καί τοῦ φαρισαίου καί τοῦ ἀσώτου υἱοῦ, οἱ ὅποιοι εἶδαν τό φῶς νά ἀνατέλλει μέσα στό σκότος τῆς ἁμαρτίας καί τῆς πλάνης τους. Ὁ Χριστός δέν διστάζει νά εἰσχωρήσει στό χῶρο τῆς ἁμαρτίας γιά νά ἀναζητήσῃ καί νά ἀνασύρῃ τούς πεπτωκότες, δέν ἐνοχλεῖται ἀπὸ τά σχόλια ἀκόμη καί τῶν ἐγγυτάτων του, πού καυτηριάζουν τίς συναναστροφές Του μετὰ τῶν τελωνῶν καί ἁμαρτωλῶν. Δέν τόν ἀφορᾷ μήπως καί τσαλακωθεῖ ἡ εἰκόνα Του, ἀλλὰ τόν ἐνδιαφέρει νά σώσει ὡς Δημιουργός τό δημιούργημά Του, ὡς σπλαχνικός Πατέρας τό παιδί Του.

Μεταμφίεση λοιπόν ἀδελφοί, μεταμόρφωση προσφέρει ὁ Χριστός μας. Μία μεταμφίεση πού ζωγραφίζεται καί μαρτυρεῖται ἀπὸ τήν ἐποχή τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, τοῦ ἱατροῦ καί ἀγιογράφου καί ἀποτυπώνεται μέ τόν χρωστήρα τῶν εὐσεβῶν ἀγιογράφων ὅχι μέ τήν ρεαλιστικὴ ἀνθρώπινη μορφή καί τήν ἐξωτερικέυση ρομαντικῶν συναισθημάτων ἢ τήν ἀγαλμάτινη ὠραιότητα τῆς σαρκός, ἀλλὰ μέ τήν ἐξωτερικέυση τῆς πνευματικότητος τοῦ προσώπου, τήν ἀσκητικότητα καί τίς ἀρετές πού ἐξωτερικεύονται ὅχι μέ τό ἐπίπλαστο χαμόγελο ἀλλὰ μέ τήν αὐστηρότητα καί σοβαρότητα τῆς μορφῆς, πού λούζεται μυστικά ἀπὸ

τό ἄκτιστο φῶς τῆς Θεότητος. Ἀληθινά, ἡ Ὁρθόδοξη εἰκονογραφία, μᾶς ὑποδεικνύει πῶς πρέπει νά εἶναι ἡ δική μας εἰκόνα, ποίό πρέπει νά εἶναι τό πρότυπο τῆς ζωῆ μας, πῶς πρέπει νά εἴμαστε, νά συμπεριφερόμαστε, νά κινούμαστε στόν χῶρο καί τό περιβάλλον...

... Σήμερα καυχιόμαστε γιά τήν Ὁρθοδοξία μας. Γιά τήν ὀρθοπραξία μας καυχιόμαστε; Ὅλα μᾶς φταῖνε. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι οὔτε ὁ τόπος μᾶς φταίει, οὔτε ὁ χρόνος πού ζοῦμε μᾶς φταίει. Οἱ Ἅγιοι ὅπου καί ὅποτε ἔζησαν κατάφεραν μέ τή ζωή τοῦ νά ἀγιάσουν καί τόν τόπο καί τόν χρόνο. Ὅσες δυσκολίες καί ἄν ἔχουμε, μπορούμε νά τίς ξεπεράσουμε μέ τόν πνευματικό μας ἀγῶνα καί τήν ὀλοκληρωτική ὑπακοή μας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. «Οὐχ ὁ τόπος, ἀλλ' ὁ τρόπος», χαρίζει τήν ἀγιότητα. Καί στήν μέση μέση τῆς πλατείας Ὁμονοίας τῶν Ἀθηνῶν νά ζεῖ κάποιος, ὅπως ἔλεγε ἕνας ἐγκρατής ἱεροκήρυκας, μπορεῖ νά ἀγιάσει. Ἐκεῖ ἀγίασε ὁ Ὅσιος Πορφύριος. Στό κέντρο τῆς Ἀθήνας, ὅπου διακονοῦσε ὡς ἱερέας...

Ο Σεβασμιώτατος, προ της απολύσεως του Εσπερινού, τόνισε την χαρά που προσδίδει στους χριστιανούς η εορτή της Ορθοδοξίας, την αξία των Ι. Εικόνων στη λατρευτική ζωή της Εκκλησίας και την δυνατότητα της εικονογράφησης που χαρίζει η Σάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού. **Προέτρεψε δε τους χριστιανούς να πιστεύουν αληθινά στον Χριστό,** χωρίς να κάνουν εκπτώσεις ή παραχωρήσεις στα θέματα της Πίστεως, ακολουθώντας μετ' ευσεβείας τα δόγματα της Εκκλησίας και την διδασκαλία των Θεοφόρων Πατέρων.